Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/1/2020
Identifikačné číslo spisu:	1018201553
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1018201553.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Priecelovej a JUDr. Lenky Pražekovej, v spore žalobcu: AD - architektúra a design, Ing. arch. Ján Dolejší, so sídlom Grösslingova 43, 811 07 Bratislava, zastúpený advokátom Dr. Miroslavom Králikom,
so sídlom Námestie Martina Benku 5, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Q. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, XXX XX R., zastúpený advokátskou kanceláriou Procházka & partners, spol. s.r.o., so sídlom Búdkova 4, 811 04 Bratislava, IČO: 36 854 948, o návrhu na obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. septembra 2019, p o t v r d z u j e .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ „prvoinštančný súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. 09. 2019, odmietol žalobu zo dňa 07. 02. 2006, doručenú menovanému súdu dňa 09. 02. 2006, na obnovu konania vedeného pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999 (I. výrok). Náhradu trov konania konajúci súd sporovým stranám nepriznal (II. výrok).

2. Z odôvodnenia prvoinštančného uznesenia vyplýva, že návrhom na obnovu konania zo dňa 07. 02. 2006, súdu doručeným dňa 09. 02. 2006, sa žalovaný domáhal vydania rozhodnutia, ktorým konajúci súd povolí obnovu konania vedeného na Krajskom súde
v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999.

3. V označenom (pôvodnom) konaní sa žalobca návrhom na začatie konania zo dňa 07. 07. 1992 domáhal vydania rozsudku, ktorým súd zaviaže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 669.500,-- Kčs a súdny poplatok 27.980,-- Kčs vrátane všetkých nákladov súdneho konania. Krajský súd v Bratislave platobným rozkazom č. k. 60Cb/68/1999-31 zo dňa 27. 08. 1999 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi pohľadávku v sume 669.500,-- Kčs a trovy konania v sume 27.980,-- Kčs. Z dôvodu nesprávneho označenia žalovaného v uvedenom platobnom rozkaze (namiesto „Zdeno Kajzr - STILL STUDIO, reklamná agentúra", nesprávne uvedené „STILL STUDIO, reklamná agentúra, Zdeno Kajzr"), vydal Krajský súd v Bratislave dňa 09. 12. 2002 opravné uznesenie č. k. 60Cb/68/1999-59.

4. Žalovaný tvrdí, že platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave č. k. 60Cb/68/1999-31 zo dňa 27. 08. 1999 mu kvôli nesprávnemu označeniu jeho osoby nebol nikdy doručený. V roku 1999 žalovaný pod obchodným menom „Zdeno Kajzr - STILL STUDIO, reklamná agentúra" nepodnikal, v tom čase však existovala spoločnosť STILL, s.r.o., so sídlom na Laurinskej 18 v Bratislave. Uvedený platobný rozkaz bol doručovaný spoločnosti STILL, s.r.o., a nie žalovanému. Žalovaný zdôraznil, že v súdnom spise sa nachádzajú dôkazy o tom, že spoločnosť STILL, reklamná agentúra (nie žalovaný) odmietla platobný rozkaz prevziať a potvrdiť. Keďže sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanému doručiť, mal byť podľa názoru žalovaného zrušený v zmysle § 173 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len „O. s. p.") a súd mal vo veci nariadiť pojednávanie. Keďže sa tak nestalo, žalovaný tvrdí, že mu bolo odňaté jeho zákonné právo konať pred súdom a možnosť brániť sa proti nepravdivým údajom uvedeným v rozhodnutí. Žalovaný sa o vydanom platobnom rozkaze spojeným s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave dozvedel až na základe upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré mu bolo doručené dňa 31. 01. 2006. S poukazom na uvedené žalovaný dospel k záveru, že je daný dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p.
5. Súd prvej inštancie vydal dňa 05. 05. 2006 uznesenie č. k. 3Cb/3/06-17, ktorým návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999 zamietol z dôvodu, že žalovaný návrh podal po uplynutí subjektívnej lehoty stanovenej v § 230 ods. 1, 2 O. s. p. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne náklady s týmto konaním nevznikli.
6. Na odvolanie žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR", „najvyšší súd" alebo „NS SR") uznesením č. k. 10130/166/2006-28 zo dňa 29. 11. 2006, vyššie označené rozhodnutie prvoinštančného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 3 O. s. p., zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, keďže nebol pripojený základný spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 60Cb/68/1999, a teda nebolo zrejmé, z akých dôkazov pri rozhodovaní o návrhu žalovaného na obnovu konania súd prvej inštancie vychádzal. Podľa odvolacieho súdu preto nebolo možné konštatovať ani tú skutočnosť, či lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola v zmysle O. s. p., zachovaná.
7. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodol uznesením č. k. 3Cb/3/06-31 zo dňa 02. 07. 2007, ktorým návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999 opätovne § 234 ods. 1 O. s. p., zamietol a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia rozhodnutia okrem iného vyplýva, že pri doručovaní žaloby a platobného rozkazu v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999 poštový doručovateľ na vrátenej zásielke súdu oznámil, že žalovaný odmieta poštovú zásielku prevziať aj potvrdiť, bez udania dôvodu. Súd opravným uznesením zo dňa 07. 12. 2002, právoplatným dňa 05. 03. 2004 opravil chybu v písaní v mene žalovaného z „L." na „L.". Zo zisťovania súdu prvej inštancie vyplýva, že trvalé bydlisko žalovaného Q. L., nar. XX. XX. XXXX, bolo podľa Registra obyvateľov SR na adrese M. XX/XXX, R. - E. G.. Pri doručovaní súdnej zásielky žalovaného OR PZ Bratislava I sa zásielka vrátila nedoručená s tým, že reklamná agentúra sa na uvedenej adrese nenachádza. Súd prvej inštancie upriamil pozornosť na Hospodársku zmluvu č. XX/XX., ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 07. 01. 1992, v ktorej odberateľ uviedol svoje sídlo na M. XX v R., na ktorej adrese aj prevzal faktúru č. 01/92fa zo dňa 05. 01. 1992 na sumu 304.500,-- Kčs. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie nijakým spôsobom nepreukázal, že by po osobnom prevzatí faktúry č. 01/92fa žalobcu informoval o zmene sídla, preto súd pri rozhodovaní vychádzal zo žaloby a označil žalovaného v platobnom rozkaze podľa návrhu žalobcu.
8. Na odvolanie žalovaného, Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5Obo/74/2007-39
zo dňa 30. 11. 2017 uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb/3/06-31 zo dňa 02. 07. 2007 opäť

zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, nevykonal žiadne dokazovanie a opätovne rozhodol o zamietnutí návrhu na obnovu konania, ktoré je opäť nepreskúmateľné.
9. Ďalším uznesením č. k. 3Cb/3/06-43 zo dňa 10. 10. 2008 súd prvej inštancie návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 60Cb/68/1999 zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Súd, vychádzajúc z dokladov doložených do spisu k žalobe a s poukazom na § 50 O. s. p. dospel k záveru, že platobný rozkaz č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. 08. 1999, bol žalovanému riadne doručený, keďže mu bol doručovaný v súdnej zásielke, na ktorej ako adresát bola označená STILL STUDIO, reklamná agentúra Q., Bratislava. Poštový doručovateľ na vrátenej zásielke neuviedol, že adresát je neznámy, ale že „Still agentúra rekl." odmieta poštovú zásielku prevziať aj potvrdiť, udať dôvod. Z postupu opísaného v uznesení č. k. 3Cb/3/06-43, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie sú tu dôvody obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 O. s. p. Súd konštatoval, že k návrhu na obnovu konania žalovaný nepriložil fotokópiu upovedomenia o začatí exekúcie žalobcom, ktorou by súdu preukázal dodržanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 1 O. s. p.
10. Na odvolanie žalovaného proti predmetnému rozhodnutiu, Najvyšší súdu SR ako súd odvolací uznesením č. k. 5Obo/9/2009-63 zo dňa 30. 01. 2009, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb/3/06-43 zo dňa 10. 10. 2008 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O. s. p., vrátil na ďalšie konanie dospejúc k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, nakoľko súd prvej inštancie návrhu žalovaného na obnovu konania nevyhovel bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd uviedol, že ak súd prvej inštancie zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu nezistenia zákonných podmienok na obnovu (§ 228 ods. 1 O. s. p.) bez toho, že by vo veci samej nariadil pojednávanie a strany sporu naň predvolal, išlo o vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd zároveň poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia naďalej uviedol, že žalovaný k návrhu na obnovu konania nepriložil fotokópiu upovedomenia o začatí exekúcie žalovaným, ktorou by súdu preukázal dodržanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods.1 O. s. p. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie chcel uvažovať, že návrh na obnovu konania zamieta aj z dôvodu, že je zrejme oneskorený, potom by musel vychádzať zo skutočností, ktoré sú obsahom spisu a následne by bolo možné posúdiť záver o zrejmom oneskorení jeho podania. V odôvodnení napadnutého uznesenia však takýto záver súdu prvej inštancie absentuje, preto nebolo vôbec zrejmé, z akého skutkového stavu prvoinštančný súd vychádzal.
11. V súlade so závermi odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vytýčil vo veci termín pojednávania na deň 01. 07. 2010, ktoré vykonal bez prítomnosti žalobcu, prítomný bol právny zástupca žalovaného. Na základe doplneného zisťovania zákonných podmienok na obnovu konania súd dospel k záveru, že dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O. s. p., dané nie sú a uznesením č. k. 3Cb/3/2006-79 zo dňa 01. 07. 2010 návrh žalovaného na obnovu konania zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., a keďže žalobca mal vo veci plný úspech, bola mu priznaná plná náhrada trov konania.
12. O odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave
č. k. 3Cb/3/2006-79 z 0l. 07. 2010, rozhodol Najvyšší súd SR uznesením č. k. 4Obo/10/2018-145 zo dňa 30. 08. 2018, ktorým napadnuté prvoinštančné rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.") zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p., vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Odvolací súd súdu prvej inštancie vytkol, že vo vzťahu k zistenému skutkovému a právnemu stavu veci, odkázal na svoje predchádzajúce, zrušené uznesenie č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. 10. 2008. Odvolací súd zdôraznil, že odkaz na skutkový a právny stav opísaný v zrušenom rozhodnutí nepostačuje osobitne za situácie, keď najvyšší súd vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 5Obo/74/2007-39 z 30. 11. 2007 súdu prvej inštancie vytkol nepreskúmateľnosť jeho uznesenia č. k. 3Cb/3/06-31 z 02. 07. 2007, ktorá bola daná tým, že z predmetného uznesenia nebolo zrejmé, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil a z ktorých konkrétnych dôkazov vyplývajú skutkové zistenia, rozpísané práve v (zrušenom, a teda neexistujúcom) prvoinštančnom uznesení č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. 10. 2008. Uvedeným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na margo odvolateľom namietaného nesprávneho doručovania platobného

rozkazu v pôvodnom konaní, najvyšší súd zdôraznil, že Občiansky súdny poriadok s účinnosťou do 30. 06. 2016 a od 01. 07. 2016 Civilný sporový poriadok výslovne ustanovujú doručiť platobný rozkaz žalovanému do vlastných rúk; náhradné doručenie je vylúčené (§ 173 O. s. p., resp. § 266 C. s. p.). V opačnom prípade dochádza k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom.
13. Po vrátení veci z odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nariadil na deň 26. 09. 2019 pojednávanie, ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia strán sporu. O návrhu žalovaného rozhodol uznesením č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. 09. 2019, ktorým žalobu žalovaného zo dňa 07. 02. 2006 na obnovu konania vedeného pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999 odmietol. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia konštatoval, že konanie v predmetnej veci sa začalo a v prevažnej väčšine viedlo v rámci účinnosti zákonnej úpravy procesného konania podľa O. s. p., kým o návrhu na obnovu konania (žaloby na obnovu konania) rozhodol súd dňa 30. 09. 2019, a teda už za účinnosti právnej úpravy C. s. p. Súd vec právne posúdil podľa ust. § 397, § 398, § 400, § 409, § 410, § 411 ods. 1, § 413 ods. 1 písm. c/, § 265 ods. 1, § 266 ods. 1, 2 a 3 C. s. p., a ďalej podľa ust. § 172 ods. 1, § 173 ods. 1, ods. 2, § 47 ods. 1, ods. 2 a § 50 O. s. p.
14. Z obsahu pripojeného súdneho spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 60Cb/68/99 (ďalej tiež ako „pôvodný spis") súd prvej inštancie zistil, že súd v pôvodnom konaní vydal platobný rozkaz č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. 08. 1999, ktorý doručoval stranám sporu. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04. 10. 1999. Krajský súd v Bratislave dňa 02. 8. 2001 (č. l. 56 pôvodného spisu) vydal opravné uznesenie, v ktorom opravil platobný rozkaz v časti označenia priezviska žalovaného z „L." na „L.".
15. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že platobný rozkaz č. k. 60Cb/68/99-31
zo dňa 27. 08. 1999 nebol doručený žalovanému ako oprávnenej osobe. V uvedenom období totiž z aktuálneho výpisu zo živnostenského registra jednoznačne vyplývalo, že žalovaný Zdeno Kajzr, STILL STUDIO reklamná agentúra, Laurinská 18, Bratislava, IČO: 11 663 880, mal zaniknuté živnostenské oprávnenie, a teda už neexistoval ako fyzická osoba - podnikateľ. Z doručenky na č. l. 32 pôvodného spisu mal súd za nepochybné, že odopretie prijatia písomnosti v zmysle vtedajšieho § 30 O. s. p. (v súčasnosti § 50 C. s. p.) nevykonala osoba, ktorej bola zásielka doručovaná. Súd zdôraznil, že je nevyhnutné, aby bezdôvodné odopretie prijatia písomnosti vykonal adresát, ktorému bola zásielka doručovaná. V danom prípade je evidentné, že zásielku neodoprel bezdôvodne prijať žalovaný, ale úplne iná obchodná spoločnosť, ktorá ako odlišný právny subjekt od žalovaného nebola adresátom doručovanej zásielky, obsahom ktorej bol platobný rozkaz č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. 08. 1999. Bezdôvodné odopretie prijatia písomnosti má účinky riadneho doručenia len v tom prípade, ak ju bezdôvodne odoprie prijať adresát písomnosti. V dôsledku uvedeného, keďže žalovaný označený v platobnom rozkaze a na doručovanej zásielke, platobný rozkaz osobne neprevzal, nedošlo k zákonnému spôsobu doručenia, a teda platobný rozkaz ani nemohol nadobudnúť zákonom predpokladané účinky. Ak teda nedošlo k účinnému doručeniu platobného rozkazu, tento nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Poukázaním na uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/22/2011 zo dňa 26. 04. 2012 súd prvej inštancie konštatoval, že došlo k pochybeniu, keď bola na platobnom rozkaze vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Zdôraznil zároveň, že v konaní o žalobe na obnovu konania je povinný skúmať základné podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku a v rámci nich vysporiadať sa so skutočnosťou, či napádané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, a to aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že táto námietka bola vznesená samotným žalovaným v žalobe na obnovu konania.
16. Zhrnúc vyššie uvedené, súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania podanú žalovaným, v zmysle § 413 ods. 1 písm. c/ C. s. p., odmietol. Táto smerovala proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná z dôvodu, že platobný rozkaz doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. V závere súd uviedol, že v prípade, ak dôjde k potvrdeniu prvoinštančného rozhodnutia odvolacím súdom, bude nevyhnutné v konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/68/1999 zrušiť vyznačenú doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. 08. 1999, predmetný platobný rozkaz v súlade s § 266 ods. 3 C. s. p., zrušiť v plnom rozsahu a vec následne riadne prejednať a rozhodnúť v súlade s Civilným sporovým poriadkom. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 257 C. s. p. tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.
17. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej tiež ako „odvolateľ"). Konajúcemu súdu vytkol, že hoci považuje platobný rozkaz za nesprávne

doručený, a teda za neprávoplatný a výslovne uvádza potrebu jeho zrušenia, opatril platobný rozkaz doložkou právoplatnosti a nakladá s ním ako s právoplatným rozhodnutím. Tvrdí, že voči jeho osobe ako držiteľovi práva na súdnu ochranu nekonajú rôzne senáty či oddelenia toho istého súdu, ale jeden krajský súd ako celok. Odvolateľ má za to, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak krajský súd svoje rozhodnutie založí na dôvode, ktorému síce nechýba logika, ale ktorému odporuje postup iných vnútorných zložiek toho istého súdu. Tvrdí ďalej, že ak sa súd v rámci svojej úradnej činnosti dozvie o právne významných skutočnostiach, je povinný na ne prihliadnuť, v konkrétnom prípade by mal doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze zrušiť a ex officio postupovať spôsobom, ktorý krajský súd uvádza v odvolaním napadnutom uznesení ako „nevyhnutný". Odvolateľ nerozumie dôvodu, pre ktorý by krajský súd mal svoje závery vo vzťahu k doložke právoplatnosti a o neprávoplatnosti platobného rozkazu, uplatniť až po nadobudnutí právoplatnosti odvolaním napadnutého prvoinštančného uznesenia (č. k. 1Cbs/1/2018-177). Takýto postup považuje za formalistický, ktorý nie je procesným kódexom nijako upravený. Tvrdí, že právoplatnosť odvolaním napadnutého uznesenia nie je spôsobilá čokoľvek zmeniť na právnom stave, ktorý podľa súdu prvej inštancie spočíva v absencii správneho doručenia platobného rozkazu, a teda v absencii jeho právoplatnosti. Tvrdí tiež, že pokiaľ by doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze bezprostredne zrušil krajský súd, žalovaný ako odvolateľ by mal právne relevantný dôvod odvolanie nepodať alebo ho vziať späť. V situácii, keď krajský súd naďalej vedie platobný rozkaz ako právoplatný a exekučný súd naďalej vykonáva exekúciu, je odvolateľ nútený domáhať sa ochrany svojich práv na odvolacom súde.

18. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené tvrdenia žalovaný odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. 09. 2019 zmenil a obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999, povolil. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 10. 12. 2019 (č. l. 206 - 207), v ktorom navrhol odvolanie žalovaného zamietnuť tvrdiac, že zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania splnené nie sú. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

20. Vyjadrenie žalobcu zaslal súd prvej inštancie postupom podľa § 374 ods. 1 C. s. p. žalovanému, ktorý sa k nemu ďalej nevyjadril.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného podľa ustanovenia § 379 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nebol vo veci daný ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C. s. p., ako vecne správne potvrdil.

22. Odvolací súd preskúmal uznesenie prvoinštančného súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi v nich uvedenými, stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie ich správnosti (§ 387 ods. 2 C. s. p.), reagujúc na odvolacie námietky žalovaného, uvádza nasledovné:

23. Predmetom konania je žaloba žalovaného na obnovu konania vedeného
na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. 09. 2019 žalobu podľa § 413 ods. 1 písm. c/ C. s. p., odmietol z dôvodu, že žalovaným namietaný platobný rozkaz vydaný v pôvodnom konaní pod č. k. 60Cb/68/99-31 dňa 27. 08. 1999 nenadobudol právoplatnosť. Dôvodom uvedeného je tá okolnosť, že platobný rozkaz nebol žalovanému účinne doručený tak, ako to predpokladalo ust. § 47 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 173 ods. 1 O. s. p., účinného v čase doručovania platobného rozkazu (vyžadujúce doručenie platobného rozkazu sporovým stranám do vlastných rúk, pričom náhradné doručenie je vylúčené), preto došlo k pochybeniu, keď súd doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze vyznačil.

24. Žalovaný súdu prvej inštancie vytkol, že uplatnil formalistický prístup, keď konštatoval, že v prípade, ak dôjde k potvrdeniu uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania, odvolacím súdom, bude nevyhnutné zrušiť vyznačenú doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze, rovnako zrušiť samotný platobný rozkaz a vec následne prejednať a rozhodnúť o nej v súlade s C. s. p. Pokiaľ by súd prvej inštancie bol ex officio zrušil doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze, nemal by žalovaný relevantný dôvod podať proti prvoinštančnému uzneseniu o odmietnutí žaloby na obnovu konania odvolanie, resp. by ho v prípade podania mohol vziať späť.

25. Žaloba na obnovu konania je podľa § 397 C. s. p., prípustná proti právoplatnému rozsudku z dôvodov ustanovených v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia.
26. Podľa § 398 C. s. p., žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.
27. Ak žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, súd uznesením žalobu odmietne (§ 413 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).
28. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie) alebo odvolacieho súdu (viď sp. zn. 4Cdo/18/2010), a teda len právoplatné rozhodnutie môže byť predmetom konania o žalobe na obnovu konania.
29. Žalovaným namietaný platobný rozkaz vydaný Krajským súdom v Bratislave v pôvodnom konaní dňa 27. 08. 1999 pod č. k. 60Cb/68/99-31, z dôvodov podrobne opísaných v bodoch 37., 41., 45., 48., 49. a 50., odvolaním napadnutého uznesenia, nenadobudol doposiaľ právoplatnosť, preto je nepochybné, že označený platobný rozkaz podmienku prípustnosti žaloby na obnovu konania, nespĺňa, s ktorým záverom prvoinštančného súdu sa stotožňuje aj súd odvolací.
30. Skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave po odmietnutí žaloby na obnovu konania uznesením č. k. 1Cbs/1/2018-177 zo dňa 30. 09. 2019, nezrušil bez ďalšieho nesprávne vyznačenú doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze, vyplýva z charakteru súdneho konania ako dvojinštančného. Samotné právo na dvojinštančné konanie je vnímané ako súčasť v širšom zmysle slova ponímaného práva na spravodlivý proces. Podstatou tejto zásady je, že dôležité a najmä právne otázky môžu byť po rozhodnutí na súde prvej inštancie následne predmetom posúdenia prostredníctvom opravného prostriedku na inštančne vyššom súde. Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Le Compte, Van Leuven a De Meyere proti Belgicku z 23. 6. 1981, Adolf proti Rakúsku z 26. 3. 1982, Feldbrugge proti Holandsku z 29. 5. 1986) dvojinštančnosť síce nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania (sporového či mimosporového), a teda civilné sporové konanie nemusí byť nevyhnutne dvojinštančné; požiadavkám spravodlivého procesu vyhovuje aj konanie vykonané pred súdom iba v jedinej inštancii (napr. § 386 C. s. p.). V danom prípade však, kedy je predmetom konania v tu posudzovanej veci žaloba na obnovu konania, ktorej odmietnutie v taxatívne určených prípadoch, bez nariadenia pojednávania „bráni“ rozhodovaniu o samotnom povolení obnovy konania, je dvojinštančné konanie plne namieste. Prostriedok procesnej nápravy, ktorým je v tomto prípade odvolanie, o ktorom rozhoduje odvolací súd ako súd vyššej inštancie, treba považovať za plne zlučiteľný s princípmi materiálneho štátu,
v ktorých je implikovaná aj požiadavka spravodlivosti. Napokon, v samotnom Civilnom sporovom poriadku v ust. § 357 je zakotvený výpočet uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Uvedený výpočet je taxatívny a zahŕňa aj uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania (§ 357 písm. c/).
31. Odvolací súd zdôrazňuje, že takýmto procesným postupom súdu nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, nakoľko po potvrdení prvoinštančného uznesenia o odmietnutí žaloby na obnovu konania, budú úkony súdu prvej inštancie smerovať k zrušeniu doložky právoplatnosti na platobnom rozkaze č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. 08. 1999, zrušeniu samotného platobného rozkazu a nariadeniu pojednávania v pôvodnom konaní, v ktorom sa žalovaný bude môcť domáhať ochrany svojich práv a právom chránených záujmov.
32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní bol úspešnou stranou v spore žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).
33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p., a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 ods. 1 C. s. p., prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).